

Вночі з лицем
просвітлено-натхненним
Присіла Мудрість
край мого стола.
— Ти звала, — каже, —
ти колись за мене
Платила помилками —
я прийшла. —
А я кричу:
— Зажди, моє смеркання!
Ще мить.
Ще подих.
Ще один рядок!
Візьми назад
своє гірке всезнання.
Верни солодку пору
помилочок.

1974

Текст наводимо по книзі [Антологія української поезії](#) (том 6). Українська Радянська поезія. Твори поетів, які ввійшли в літературу після 1958 р. — Київ, видавництво художньої літератури «Дніпро», 1986.